

1 września 1927 r.

H01m 35/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 6024.

Kl. 21 b 19.

Władysław Fiderkiewicz
(Lwów, Polska).

Płyta akumulatorowa.

Zgłoszono 6 marca 1925 r.
Udzielono 8 października 1926 r.

Przedmiot wynalazku stanowi płyta akumulatorowa ołowiana systemu Plante'go skonstruowana w ten sposób, że rozszerzanie się płyty w jej pracy może być przez lekki opór ścian naczynia zatrzymane, co umożliwia szczelne zabudowanie naczynia akumulatorowego, nie powodując jego pękania i deformowania.

Równocześnie drugi przedmiot wynalazku, wynikający z konstrukcji płyty, stanowi konstrukcja wewnętrznego zabudowania akumulatora, złożonego z płyt ołowianych powyższej konstrukcji.

Płyta i zabudowanie akumulatora przedstawione są na załączonym rysunku:

fig. 1 przedstawia widok płyty czołowy;

fig. 2 przedstawia przekrój poprzeczny płyty;

fig. 3 przedstawia przekrój poprzeczny płyty powiększony;

fig. 4 przedstawia widok boczny płyty;

fig. 5 — zespół płyt dodatnich i ujemnych, przygotowany do wbudowania do naczynia;

fig. 6 przedstawia wycinek zabudowanego naczynia powyższymi płytami z widoku czołowego;

fig. 7 przedstawia wycinek zabudowanego naczynia powyższymi płytami w przekroju poziomym.

Właściwość płyty stanowi jej kształt żeberkowy bez ram, który nadaje jej charakter płyty powierzchniowej systemu Plante'go, lecz przystosowany do akumulatorów przenośnych o dużej pojemności gatunkowej i wysokiej wytrzymałości elektroli-

tycznej i mechanicznej. Żebra płyty biegną w kierunku pionowym i ustawione są względem siebie pod kątem α (fig. 3).

Płyta otrzymuje przeto następujące własności: podczas swej pracy rozszerza się w kierunku pionowym, bo rozszerzalność jej w kierunku poziomym jest zatrzymana pod lekkim naciskiem ścian naczyń, gdyż żebra poddają się zgnięciu, przyrost grubości jest przez zużycie szczytów kompensowany. Rozstawienie żeber daje dość miejsca na odpowiednią ilość kwasu i odpływ gazów.

Żebra mogą być zresztą faliste (fig. 3). Wysokość żeber i grubość ich ścian (fig. 3) i chorągiewek G i H ma być stosowana do wielkości płyty i ich przeznaczenia. Cała płyta wraz z chorągiewką prowadzącą prąd powstaje przez odlanie, a czynna mała i porowatość przez formowanie elektrolityczne znanymi sposobami. Zabudowanie wewnętrzne akumulatora powyższymi płytami uskutecznia się przy pomocy przepon przylegających wprost do żeber płyt ujemnych, jak pokazuje fig. 6 i 7.

Dla osobliwych celów stosuje się inną

izolacja płyt bez przepony, zachowując odpowiednią odległość płyt względem siebie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta akumulatorowa powierzchnio-
wa, znamienna tem, że posiada kształt że-
berkowy bez ram poziomych (u góry posia-
da ramę okienkową, celem rozprowadzenia
prądu), dzięki czemu pod wpływem lekkie-
go oporu przegródek między płytami i na-
czyniem na pionowych brzegach, podczas
pracy swej nie rozciąga się w kierunku po-
dłużnym; nie powoduje pękania naczyń,
przytem staje się wytrzymałą pod wzglę-
dem elektrycznym i mechanicznym.

2. Konstrukcja wewnętrznego zabudowa-
nia akumulatora płytami według zastrz. 1,
znamienna tem, że płyty swymi pionowymi
ramami mogą przylegać do ścian naczyń i
mogą posiadać małe odstępy między sobą,
dzięki czemu osiąga się znaczną pojemność
w małej przestrzeni i umożliwia się wyła-
dowanie i ładowanie silnymi prądami.

Władysław Fiderkiewicz.

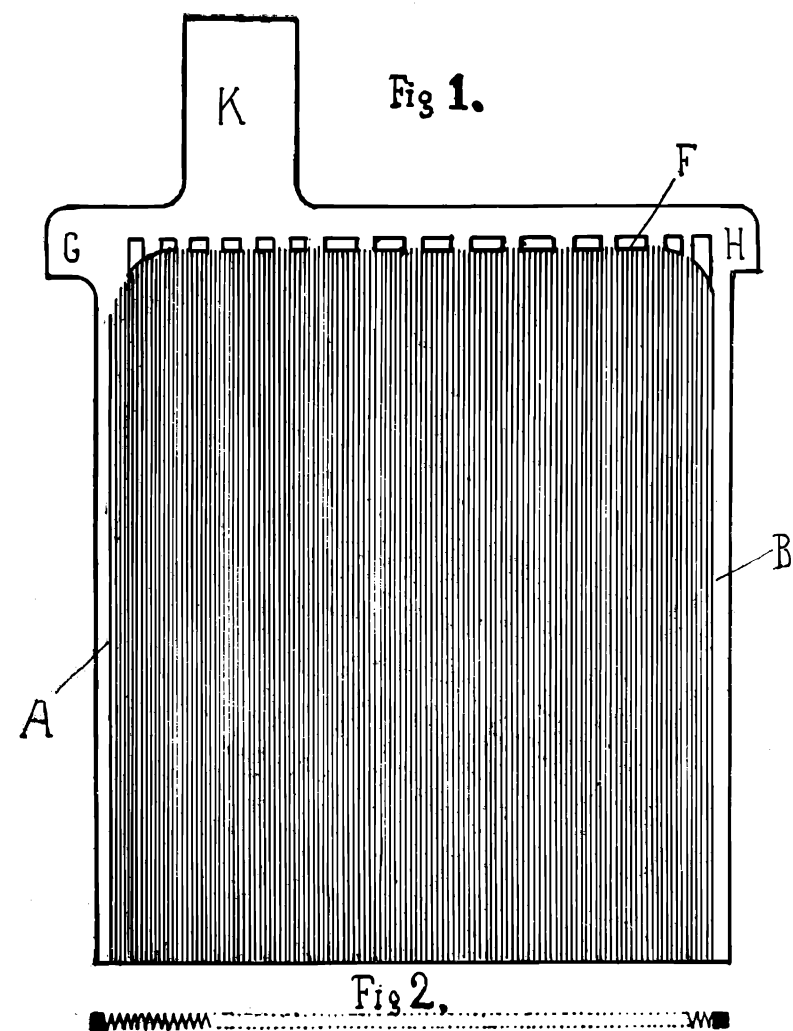

Fig 4.

Fig 5.

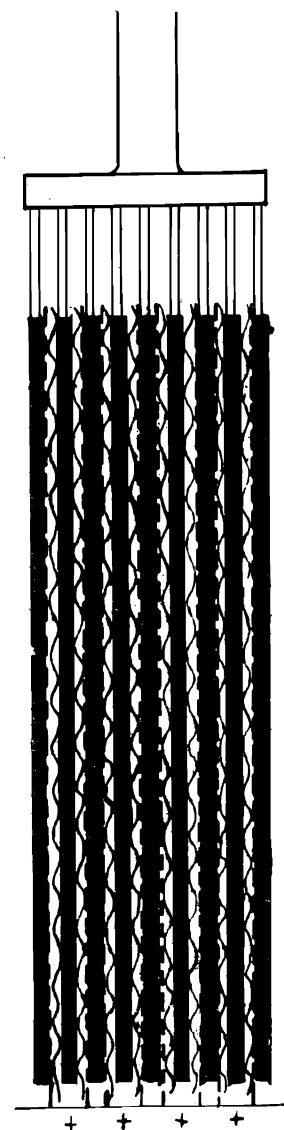

Fig 6.

